

De Heer is mijn herder. Een preek bij Psalm 23.

“Tegenwoordig zingen we alleen maar liederen die oppervlakkig zijn. En te uitbundig. Vroeger zongen we ten minste nog Psalmen. Die zijn eerlijk, ruig.” Herken je deze opmerkingen? Misschien heb je ze zelf weleens gemaakt. En misschien zit er ook wel iets waars in. En toch.

Een weduwe zonder kinderen is ernstig ziek. De dominee komt bij haar op bezoek en denkt: Psalm 23 zal haar vertroosten. Maar hij heeft vers 1 nog niet uit, of de vrouw valt hem in de rede: “Sorry dominee, maar mij ontbreekt álles!”

En kijk es naar jezelf: die rustige wateren – hoe vaak ben je daar nou?

Iemand zegt dat we veel meer moeten letten op het ruige van deze Psalm. We moeten veel meer bedenken dat de schapen in Israël niet zomaar over de Ginkelse Heide lopen, maar door gevaarlijke bergen en dalen, tussen roofdieren. Wij maken Psalm 23 te zoet.

Maar als dit waar is, als de achtergrond bij deze Psalm zo ruig is, dan is het toch des te opvallender dat het gaat alleen maar gaat over groene weiden en rustige wateren en geluk en genade? En als het al gaat over een donker dal of een vijand, komt dat ook meteen weer goed.

Zou het kunnen zijn dat je óók in de Psalmen, net als in de moderne liederen die wij zingen, dingen zingt die je op dit moment misschien niet helemaal zo ervaart, maar waarvan je met alle kracht wilt geloven dat ze waar zijn...? Dingen die je hoopt, verlangt, verwacht? Die God kan geven?

David kent het herdersleven. Het mag dan ruig zijn, maar hij heeft er heimwee naar. Wat kun je als herder veel betekenen voor je schapen. En hij projecteert dat nu op de Heer. Bij Hem is het veilig. *De Héér, JHWH, is mijn herder.* Het gaat in deze Psalm niet over het schaap, over wat die goed of minder goed doet, maar over de herder. Hij laat mij rusten. Hij brengt mij, Hij leidt mij. U bent bij mij, U nodigt mij uit, U zalft mijn hoofd. David zelf ondergaat het. Net als bij de doop.

Als een lied of een Psalm ons te gemakkelijk lijkt, of als de beelden van de Psalm te ver van ons dagelijkse leven af staan (wat heb ik in Nederland met een herder...), kan het helpen om ermee naar Jezus te gaan.

In het geval van Psalm 23 - bij Jezus wordt de metafoor van de herder zo concreet. “Als hij zijn schapen naar buiten gebracht heeft, gaat hij vóór ze uit.” (Joh.10:4). Dat wil dus zeggen – *waar ik kom, is Jezus net geweest...!* Jezus is niet een cowboy die ons opdrijft als koeien. Hij is de herder die voor zijn schapen uit loopt. Ook door het donkere dal van de dood heen. Hij weet daar de weg.

Dit wil je toch geloven? En dus zingen...?

Suggesties voor een gesprek.

1. Als woorden van een lied voor jou op dat moment niet waar zijn, wat doe je dan?
  - a. niet meezingen, omdat ik mezelf dan onwaarachtig vind.
  - b. doorzingen zodat het voor mij waar wordt.
2. Hoe vind je het dat het in Psalm 23 niet gaat over wat het schaap doet?
3. Wat zeg je tegen iemand die Jezus meer als cowboy ervaart dan als herder?
4. Wat vind je van David als aanbiddingsleider? Waarom?
5. Hoe kon je Psalm 122 ook alweer beter meezingen, zodra je hem met Jezus meezingt?
6. Durf je allemaal om de beurt te zeggen wat het concreet voor jou kan betekenen bij iets waar je tegenop ziet: *dat de herder voor je uit gaat?*